

opusdei.org

Meditacije: ponedjeljak petog tjedna korizme

Razmišljanja nam mogu pomoći
u molitvi tijekom ovog
korizmenog vremena.

28.03.2024.

- Isus je svjetlo svijeta
 - Pogled ispunjen svjetlom
 - Gospodin je moj pastir
-

"JA SAM SVJETLO SVIJETA," rekao je Isus farizejima dok je poučavao u Hramu. "Tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života." (Iv 8,12) Možda smo se ponekad osjećali izgubljeno u mraku noći, kad oblici predmeta oko nas nestaju, a osjećaj orijentacije se gubi. No, kada se svjetlo iznenada vrati, sve ponovno poprima svoj jasan oblik i smisao.

U Gospodinovim riječima, kojima nas poziva da slijedimo njegovo svjetlo, nalazimo utočište u trenucima tame, kada pesimizam ili tuga pokušavaju ući u naše srce. "Istina je da oni koji vjeruju u Isusa ne žive životom neprekidnog sunca, kao da su pošteđeni patnje i teškoća; ali uvijek postoji svjetlucava zraka koja osvjetljava put prema punini života (usp. Iv 10, 10). Oči onih koji vjeruju u Krista vide svjetlo i u najmračnijoj noći te već prepoznaju zoru novog dana."[1]

"Ostani s nama, Gospodine, jer mrači se" (usp. *Lk 24,29*), reče jedan od učenika iz Emausa. I mi često osjećamo potrebu zamoliti Gospodina da ne odlazi iz našega života. Naše sumnje, rane i brige trebaju biti osvijetljene njegovim pogledom punim ljubavi. Potpuno razumijemo kako su se oni prvi Kristovi učenici, obeshrabreni na putu kući, ponovno ispunili nadom jer su shvatili da je "usred sjena sumraka i tame koja im je zastirala duh, Putnik donio zraku svjetlosti koja je rasplamsala njihovu nadu i navela njihova srca da čeznu za puninom svjetla."[2]

KRISTOVO svjetlo pomaže nam otkriti ljepotu skrivenu u događajima i ljudima oko nas. Ponekad se možemo obeshrabriti kada stvari ne idu kako smo planirali, dati

preveliku važnost nekom nesporezumu ili osjetiti da društvo ima previše problema. Možda ćemo na neko vrijeme jasnije osjetiti vlastite slabosti. Ali ako se ispunimo Kristovim svjetlom, nećemo samo pronaći utjehu da sve to podnesemo, već ćemo otkriti i da se naša "vizija svijeta produbljuje izvan onoga što je samo prirodno te učimo uočiti pozitivnu – i ponekad čak zabavnu – stranu stvari i situacija." [3]

Kod novorođenčadi teško je odmah prepoznati pravu boju njihovih očiju. Isprva su obično sive, ali s vremenom poprime svoju konačnu nijansu. Nešto slično događa se i u molitvi. Svaki put kada se obratimo Gospodinu, želimo da On preobrazi naš ponekad sivi pogled u svjetlucavu i zahvalnu kontemplaciju svega što nas okružuje. "Popnimo se na goru s molitvom: tihom molitvom, molitvom srca, molitvom koja uvijek traži Gospodina. Zaustavimo se na

trenutak u promišljanju, svaki dan barem malo; usmjerimo unutarnji pogled na njegovo lice i dopustimo njegovu svjetlu da nas prožme i zasja u našem životu."[4]

Jednom je prilikom Isus naglasio važnost očiju za naš unutarnji život: "Oko je svjetiljka tijelu. Ako ti je dakle oko bistro, sve će tijelo tvoje biti svijetlo." (Mt 6,22) Ne želimo samo vidjeti Gospodinovo svjetlo; želimo ga i zračiti onima oko sebe. Sveti Josemaría naučio nas je zaziv koji može voditi naše najdublje težnje: "Daj da gledam tvojim očima, moj Kriste, Isuse duše moje."[5]

"GOSPODIN je pastir moj, ni u čemu ne oskudijevam; na poljanama zelenim on mi daje odmora. Na vrutke me tihane vodi i krijepi dušu moju." (Ps 23,1-3) Ako je Krist doista

naš Pastir, kakva nas tama može uplašiti? "Oni koji hodaju s Gospodinom, čak i u mračnim dolinama patnje, sumnji i svih ljudskih problema, osjećaju sigurnost. 'Ti si sa mnom': to je naša sigurnost, to je ono što nas nosi." [6]

Ova istina utječe na način na koji se suočavamo s izazovima svakodnevnog života. Isus osvjetljava i najbolje i najteže trenutke svakog dana. "Ovo je veliko svjetlo koje osvjetljava naše živote. Usred teškoća i vlastitih osobnih slabosti, ono nas potiče da ustrajemo u naporu." [7] Zato svaki kršćanski dom, unatoč poteškoćama, zrači dubokim mirom koji proizlazi iz pouzdanja u Boga. To je isto pouzdanje koje dijete osjeća kada se, usred tame, ne da svladati strahom jer zna da je njegov otac blizu.

"Ako je naša duša ispunjena vjerom, sve što se dogodi ovdje na zemlji,

imat će za nas samo jedno veoma relativno značenje. Gospodin i njegova Majka nas neće napustiti. Uvijek, kada to bude potrebno, naći će se Oni u našoj neposrednoj blizini, da bi tako srca svojih ispunili mirom i sigurnošću." [8] Ako ikada osjetimo da nas tama sve jače pritišće, možemo se poput dobre djece obratiti našoj Majci i, ujediniujući se sa svetim Josemaríjom, zazvati je s uvjerenjem da nas sluša: "Majko! Majčice! Ne ostavljaj me!" [9]

[1] Benedikt XVI, Govor, 24. rujna 2011.

[2] Ivan Pavao II, *Mane nobiscum Domine*, 7. prosinca 2004.

[3] Fernando Ocáriz, Pastoralno pismo, 9. siječnja 2018.

[4] Papa Franjo, Angelus, 17. ožujka 2019.

[5] Sveti Josemaría, Bilješke iz meditacije, 19. ožujka 1975.

[6] Benedikt XVI, Audijencija, 5. listopada 2011.

[7] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 22.

[8] Sveti Josemaría, *Križni put*, četvrta postaja, br. 5.

[9] Ibid., br. 3.